Zejneb veli: "Kada bi umro suprug određene žene, ona bi obukla najružniju odjeću, nastanila se u najgoroj odaji i ne bi smjela dotaknuti miris cijelu godinu dana. Zatim bi joj doveli neku životinju, magarca, ovcu ili kokoš, pa bi je ona potrla po koži, i rijetko bi se desilo da ta životinja poslije ostane živa. Zatim bi ona izašla i bila bi joj data balega, koju bi ona bacila, i tek nakon toga ona bi mogla upotrebljavati miris i bilo šta drugo."

Ummu Selema je kazivala kako je jedna žena došla Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, i rekla: "Umro je muž moje kćeri, a ona se žali da je boli oko. Hoće li upotrijebiti surmu?" "Ne", reče joj Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, dva ili tri puta, a potom dodade: "Vrijeme je žalosti i čekanja (samo) četiri mjeseca i deset dana, a u džahilijetu ste bacale balegu kada se napunila godina dana." Zejneb veli: "Kada bi umro suprug određene žene, ona bi obukla najružniju odjeću, nastanila se u najgoroj odaji i ne bi smjela dotaknuti miris cijelu godinu dana. Zatim bi joj doveli neku životinju, magarca, ovcu ili kokoš, pa bi je ona potrla po koži, i rijetko bi se desilo da ta životinja poslije ostane živa. Zatim bi ona izašla i bila bi joj data balega, koju bi ona bacila, i tek nakon toga ona bi mogla upotrebljavati miris i bilo šta drugo."

[Vjerodostojan] [Muttefekun alejh]

Neka je žena došla Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, tražeći odgovor za određeno pitanje. Kazala mu je da je muž njene kćerke preselio i da je ona u periodu žalosti. Žena koja je u tom periodu ne smije da se ukrašava, međutim, ona se požalila na bol u oku i tražila je olakšicu da koristi surmu. Poslanik je dao negativan odgovor više puta. Zatim je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ukazao da je period u kojem žena žali za svojim mužem kratak i da traje samo četiri mjeseca i deset dana, pitajući je zar ne može da se strpi taj kratki period i podsjećajući je da su žene u predislamskom periodu provodile dane žalosti u maloj kućici, bez bilo kakvog ukrašavanja, mirisa, vode i druženje sa ljudima. Na njoj bi se gomilala prljavština i ona bi bila odvojena od ljudi cijelu godinu. Kada bi joj završio period žalosti, donesena bi joj bila balega koju bi ona bacila kao znak da sva ta njena žrtva ne vrijedi ni koliko ta balega kad se uporedi sa pravom koje je kod nje imao njen muž. Kada je došao islam, umjesto te poteškoće dao joj je olakšicu i blagodat, pa kako ona da nakon takvog teškog perioda ne može da se strpi i da ne koristi surmu. Dakle, žena u tom pogledu nema olakšice iz razloga da to ne bude put prema ukrašavanju dok je u tom periodu.

